

къмъ него, а после къмъ останалите. Човѣкъ трѣбва да говори първо на себе си, а после на хората. Ако и въ двата случая той не говори на видело, това показва, че не е приложилъ метода, съ който природата работи, поради което между него и близките му нѣма никакво разбирателство. Нѣкой говори съ часове на хората и после ги запитва, дали е правъ. Нѣма защо да задавашъ такъвъ въпросъ. Ако говоришъ и самъ не си убеденъ въ правотата на думите си, слушателитѣ ти още по-малко ще бждатъ убедени въ твоята правота. Най-малкото съмнение, което човѣкъ има въ мислите и въ чувствата си, се предава и на околните. Невъзможно е да се съмнявашъ въ себе си, а хората да ти вѣрватъ. Хората сж се заблуждавали въ миналото, заблуждаватъ се и днесъ по единствената причина, че сами не вѣрватъ въ това, което подържатъ. Заблуждението показва, че въ мисълъта имъ има нѣщо криво. Колкото и да е малка кривината, тя е подобна на семенцата на пеперудата, снесени въ отворения цвѣтъ. Семенцето на пеперудата ще се развие и отъ него ще излѣзе червей, който ще проеде плода. И микроскопическата кривина въ мисълъта е червей, който, ако не днесъ, въ близкото или далечно бждеще, ще проеде плода, и ти ще съжалявашъ. Това подразбира стиха отъ Евангелието, че нѣма нищо скрито покрито. Ти можешъ да минавашъ за праведенъ човѣкъ, но единъ денъ кривата мисъль ще разруши живота ти, и ти ще понесешъ последствията на своите заблуждения. — Защо става така? — Защото не си спазилъ закона, да си кажешъ на видело всичко, което Богъ е говорилъ на лушата ти и написалъ въ сърдцето ти.

Днесъ всички спорове, недоразумения, заблуждения между хората се дължатъ на тѣхното материалистично схващане за Бога. Днесъ думата „Богъ“ се е обезсолила. Въ сѫщностъ, тя е единствената мощна дума въ всички езици, но хората сж я изгубили и не могатъ да я намѣрятъ. Тя е преводъ отъ истинската дума, отъ която почти нищо не е останало. Че думата „Богъ“ е далеченъ преводъ отъ оригинала си, познаваме по нейното безсилie. Всички употребяватъ думата „Богъ“, но никой не чувствува нейната сила. Тази е причината, задето, въпрѣки изговарянето името на Бога, става нужда да изреждаме Неговите качества: